

Intermezzo

Er zijn wijsheden die blijkbaar zo universeel zijn, dat men ze haast in alle cultuurkringen terugvindt. Zij werden op velerlei wijzen en worden steeds opnieuw verwoord in spreken, gezegden, of in andere literaire vormen. Eén van die wijsheden is, dat wie gehaast is om zijn doel te bereiken, daartoe de nodige tijd moet nemen, op het gevaar af zijn doel te missen. In het Oude China formuleerde men deze wijsheid droogjesweg als volgt : “als je gehaast bent, ga dan zitten”. In het Latijn had men er maar twee woorden voor nodig : “festina lente”, haast je langzaam.

Deze wijsheid indachtig heeft de redactie van *Panopticon* gemeend een intermezzo te moeten inlassen in de elkaar snel opvolgende ronde tafelgesprekken, en vooralsnog de in het verlengde daarvan geprogrammeerde studiedag over het vooronderzoek te verdagen.

Deze beslissing is ingegeven door de bekommernis om de reflexiestof die in de voorbije reeks van ronde tafelgesprekken besloten ligt, maximaal te benutten voor de doelstellingen die met deze gesprekken beoogd werden : het geven van een nieuw impuls aan de strafrechtelijke hervormingsbeweging in een principiële samenspraak en overleg met de diverse groepen van personen die in de strafrechtspleging interageren, en meer bepaald door het valoriseren van het binnen deze groepen onbenut gebleven potentieel aan kennis, ervaringen en zienswijzen. De redactie van *Panopticon* geeft graag toe, dat de rijkdom van de eerste reeks gesprekken, haar verwachtingen ver overtroffen heeft. De zichtbaar gemaakte of zichtbaar te maken problematieken zijn dermate relevant in het perspectief van een hervormingsbeweging, dat een te vluchtige duiding ervan of een te ondoordachte daarop geënte actiestrategie, kostbare bezinningskansen en daarmee samenhangende handelingsmogelijkheden, zou kunnen veronachtzamen. Deze enkele vaststelling houdt de uitnodiging in om ten gronde te reflecteren over de betekenis van de voorbije gespreksronde, maar is meteen ook een sterke stimulans om verder te gaan op de ingeslagen weg.

Te dien einde wordt het initiatief verder gestuurd over een dubbel spoor. Enerzijds worden nieuwe ronde tafelgesprekken georganiseerd, waarbij vooral de tot dusver enigszins op de achtergrond gebleven belevingswerkelijkheid van de verdachte in het vooronderzoek centraal zal staan. Anderzijds wordt een evaluatiefase ingelast, waarbij de participanten aan de eerste reeks gesprekken, uitgenodigd zullen worden, in een onderlinge confrontatie terug te blikken op de voorbije gesprekken, en de betekenis ervan te duiden in hervormingsperspectief. Het gesprek van de ene professionele groep over zichzelf en over de andere, zal daartoe omgebogen worden tot een gesprek met elkaar. Uit één en ander zullen dan de groeilijnen zichtbaar worden, waarlangs een actie – zij het minimaal een congres over strafrechtelijke hervorming – kan rijpen.

De redactie